

Taubmann. axiomate

approbatum semel reprobari non potest 148. 13
quod semel placuit amplius displicere non debet 129. num. 4.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

L. L. 9
M. M. 6 10

EXERCITATIO FEUDALIS
De
ORIGINE,
AUTORITATE, DEFINI-
TIONE, ET DIVISIO-
NIBUS FEUDI,

Quam

Ex consensu Nobilissimæ Facultatis Juridicæ
V Vittebergensis

PRÆSIDE

JOHANNES SCHREITERO J.U.L.
& Curia Elector. Advocato Ordin.

PUBLICÆ DISQUISITIONI SUBMITTIT

Ad diem 11. Octob.

In Auditorio Electorum

ADAM SAMUEL Freyenstein.

WITTEBERGÆ

Typis MICHAELIS Wendt /
Anno MDC XLVIII.

EXERCITATIO FEUDALIS

ORIGINE

AUTORITATE

TIONIS

IN REBUS FEUDALIS

EXERCITATIO FEUDALIS

EXERCITATIO FEUDALIS

EXERCITATIO FEUDALIS

JOHANNES SCHREIER

PUBLICIS DISPOSITIONI SUBMITTIT

Ad diem II. Octob.

In Auditorio

ADAM SAMMEL

WITTEBERGAE

ANNO MDCCXVII.

176

I. D. N. I. C.

THESIS I.

Duo qui Reipubl., quibus universa poli-
tici regiminis strues innititur, fulcra esse existi-
marunt, præmia scilicet & pœnas, immortalem
reportarunt gratiam, gloriamq;. Etenim ad-
ministrationem utriusq; Temporis & Belli & pa-
cis in ijs tuto requiescere, Principes quotquot un-
quam fuere, quanquam non raro inviti, uno ore fatebuntur o-
mnes.

II. Cumq; ab initio Regna, reluctantibus sine dubio subditis,
vi quadam coeperint, quo quæso, imperia invadentes alio compe-
scere potuissent indomitam plebem remedio, nisi eos, qui se cona-
tibus ipsorum opponebant, inescarunt beneficijs, atq; eorum deinde
freti benevolentia & amore, quippe ad remunerationem naturali-
ter obligati, de immorigeris pœnas sumere, inque officio retinere
instituisent?

III. Artificio hoc imperandi mira felicitate usi sunt Impera-
tores omnes ij, qui inconcussum successoribus tradere regnum in
votis habuerunt: Utroq; tempore, nimirum, benemeritos præmijs,
improbos pœnis, affecere. Factum inde est, ut illud, nunquam
consilij domi, strenuisq; foras destitutum militibus, masculo co-
natu hostiles irruptiones restringere, partamq; libertatem defende-
re potuerit.

IV. Hæc cum ita se habeant, De Beneficijs, quibus Impera-
tores de Patria belli tempore egregie meritos, afficere consue-
verunt, quæ hodie vocantur Feuda, apud animum nostrum agere
constituimus.

V. Ne autem in limine impingamus, aut illotis manibus reman-
tantam aggrediamur *arg. l. 1. D. de O. f. age, in antiquitates tempo-*
rum, quæ ignorari non debent, §. 1. 7. de Testam. non nihil scruta-
bimur, unde nimirum initia sua habuerint Feuda: Licet enim
non adeo fructuosæ sint indagaciones ejusmodi, inanes tamen pro-
sus non sunt hujusmodi farinæ jucundiores quæstiones, quos virum

Civiliter eruditum, neq; adijisse unquam, neq; attigisse, si non inutile, at quidem certe indecorum est, quod de Noctibus suis Atticis dicit Agellius *cap. ult. Zabel. Exercit. feud. 1. th. 3. lit. 6.*

VI. Qua de re Variorum Doctorum, variæ inveniuntur opinioniones, adeo, ut vix invenias, quo mens tuto adquiescere queat, imo jures autore Prætorum NON LIQUET. *arg. l. 36. Pomponius, D. de Re Jud. l. Pomponius 13. §. fin. D. De Recept. qui arbitr.* Sic tot opinionum involucris quæstio, quo tempore feuda originem habuerint, implicata est, ut vix Dædali artificiosa manu, constructum labyrinthum plures recessus præ hac habuisse credatur. *Zab. d. l.*

VII. Utut sit, quemadmodum in nullius unquam verba juravimus, eademque quæ alijs de quacunq; re libere sentiendi facultas data est, nobis competit, freti libertate Academica, quæ nostræ de Origine Feudorum sint cogitationes sine ullius rectius sentientis præjudicio proferamus.

VIII. Missis ambagibus sic existimamus. Feudorum originem fere cum ipsis imperijs extitisse; ideo, quod occasio, & ratio dandi Feuda semper fuerit. Quænam ea fuit? Voluntas nimirum Imperantium beneficia de Republ. optime meritis conferendi, sibi-que animos hominum divinciendi, quippe quod propter acceptum beneficium naturaliter ad remunerandum quis obstrictus est. *l. 25. §. consuluit. D. de hered. petit.*

IX. Evolvamus libros, rudimenta Feudorum in prima statim Monarchia extitisse inveniemus. *Genes. 14. v. 4. legimus: Quinq; REGES 12. annis servivisse Chodorlabomor Regi Elamitarum, & anno 13. ab eo rebellasse.* Quomodo huic servierunt? Certe non ut mancipia, neq; ut subditi. Bello etenim Regibus illis devictis, REGNA nihilominus sunt reddita, vocantur hinc REGES, hac sine omni dubio sub conditione & modo, ut fidelitatem Victoribus promitterent, & tributum solverent. REGES devicti jugum hoc dum student excutere, rursus ad bella deventum est. Vide Niellium *disput. feud. 1. th. 1.*

X. Apud Xenophontem lib. 3. *Inst. Cyri legimus, Armenium sum Astyage Rege Medorum bella gessisse. Victo Armenio Astyages ipsi unum versum reddidit regnum hisce conditionibus, ut tributum adferret, una*
cuma

cum Victore militatum iret ubi ipsi denunciaretur, & ut nullas extrueret munitiones. It. lib. 4. Institut. Cyri. Gobryas auxilium Cyri in ulciscenda filij sui nece quem inter fecerat Assyriorum res de poscens, Munitione si hac obtinuerit, inquit, ubi voles tradam uti tua Domus sit, & Tributum, quod illi (Regi Assyriorum) ex agro meo pendebam, ad Te deferam, & ubi necesse fuerit expeditionem suscipere, signa tua sequar adductis mea regionis viribus. Haecenus Xenophon.

XI. Romani quin itidem varijs beneficijs affecerint milites & optime de Republ. meritos quis ambigit?

Horatio Coclitii ob factum illud memorabile in Exercitu Etruscorum seu Porsennæ Regis præstitum, tantum fuit agri publice datum, quantum una die circumarari potuit. *Livius. Mutio Scævola Cordo* ob factum istud mirandum sane prata trans Tyberim *Livius. Martio Curtio* centum agri jugera publica dabantur. *Plin. de Vir Illustr.*

In more positum erat Romanis Ducibus, Imperatoribus, & Chiliarchis, ut expulso hostium agros potissimum in limitibus Imperij sitos, inter milites distribuerent, ipsorumq; essent, ac heredum, propterea ut in parato esset peritus, & exercitatus miles. Vocantur limitanei milites, fundi limitroph. *t. t. C. de Fund. limitroph.* Qua de re Lampridius ita scribit: *Sola, quæ de hostib. capta sunt limitaneis ducibus, ac militibus (Alexander Imp.) donavit; ita ut eorum essent, si heredes illorum militarent, nec unquam ad privatos pertinerent, dicens attentius militaturos, si etiam sua jura defenderent. Fuit hoc prudentissimum omnino institutum, & ad peritum exercitatumq; militem comparandum utilissimum, quo etiamnum Turcæ in fovendis Trimariotis militibus utuntur. Bodin in Method. Histor. cap. 6. & de Republ. lib. 5. cap. 6.*

Affines huic donationi erant Militiæ Romanæ. Erat autem Militia officium aliquod, ex quo munificentia Regum, & Imperatorum commoda & salaria milites consequabantur, quæ quandoq; ad heredes transmitti, vel alio modo alienari poterant *l. fin. C. de pignor. l. omnimodo C. de inoff. Testam.* Militiarum fit mentio in jure *l. 3. §. siquid minor. 7. D. de minor. l. Lucius Titius 22. de leg. 2. l. fideicommissa 11. §. si servo 16. l. 102 §. pen. de leg. 3. l. 52. §. 2. D. de act. Empr. Novell. 53. cap. 5. ibiq; Gotthofr. & Nov. 97. cap. 4.*

A 3

Porro

Porro quæ in jure nostro dicuntur de Clientibus, de prædijs tributarijs, (Horum prædiorum Dominium erat publicum populi Romani, ad provinciales tantum usus & possessio pertinebat, & quidem in perpetuum, sub ea lege, ut hoc nomine tributum inferrent aut stipendium Populo Romano *Rittershus. pag. 52.*) de Actoribus, Custodibus, colonis, Largitionibus Imp. de hominibus, &c. ea omnia sunt quis seminaria nostri juris feudalis.

XII. Quin apud Germanos, Francos, Frisios, aliosq; Saxonie populos antiquis temporibus feuda fuerint, dubitare nos non sinunt historiae, quæ referunt populos Cis Albim, ijs in locis ubi Comitatus Barbiensis nunc est, Magdeburgam, Halberstadium, Marchia vetus, Pomerania *Zeilerus in Itinerario Germanico lib. 1. cap. 1. &c.* habitantes Anno post Christum natum 568. Constantinopoli Justino II. Imperatore imperante, sub Duce Alboino primo eorum Rege in Italiam irruptionem fecisse qui populi appellati sunt Longobardi, vel a longis cuspidibus, vel bipennibus, quas nos *Barten/* vel *Hellebarten* vocamus vel a longis barbis *langen Bärten* secundum versic. Dicitur à Longis ea Longobardia barbis. Hi Longobardi novam Reipubl. formam in Italia constituerunt, Exarchatum sustulerunt, Duces, Comites, Barones crearunt, Feudaq; tam quoad res, tam quoad nomen introduxerunt.

Reges Longobardorum, eorumq; res gestas, descriptas vide in Chronico Carionis, Philip. Melanct. Horum quidem Imperium destruxit Carolus, M. Anno circa Christum natum 780. Ast feudorum institutum toleravit, de ijs leges multas tulit, & prædia sub conditione fidei plurimas concessit.

XIII. Quid igitur dicendum de nostris Consuetudinibus Feudalibus, quæ jam in nostri juris Codice reperiuntur? Putamus Consuetudines eas, prout extant, sub Imperatoribus Carolum M. sequentibus introductas esse. Cujus rei argumentum præbet, quod Omnes Imperatores, quorum in nostris Consuetudinibus honorifica fit mentio post Carolum Magnum, I. Germanici & Occidentalis Imperij Imperatorem imperarunt, ut, sunt Lotharius I. Conradus II. Henricus Lotharius III. Conradus III. Frideri-

Fridericus I. &c. Omnes itidem Pontifices, tam in jure feudali, quam Canonico, ut Urbanus II. qui sedit Anno Christi 1088. Eugenius II. Anno 1146. Innocentius III. 1198. Alexander III. Anno 1159. Honoris III. Anno 1216. Alexander IV. Anno 1255. Sic Philibertus, sive Fulbertus Episcopus Carnotensis, qui in epistola quadam formam fidelitatis complexus est. 2. F. 6. c. 18. *de forma. caus.* 21. quaest. V. decimo a Salvatore nato seculo extitit. Accedit, quod Compilatores Consuetudinum Feudalium, ut Obertus de Orto, Gerardus Niger, & alij longe post Carolum M. Imperante Friderico Barbarossa floruerunt. Teste Ottone Frising. de Reb. gest. Frider. cap. 12.

Huc facit, quod scribit Obertus de orto, 2. F. 1. *Causarum, quarum cognitio frequenter nobis committitur, alia dirimuntur jure Romano, alia vero legibus Longobardorum, alia autem secundum regni Consuetudinem.* Ecce, benevole Lector, trium jurium in hisce verbis fit mentio, quae omnino sunt diversissima. De Jure Romano, & Legibus Longobardorum nihil scribit, sed ipsi est propositum usum Feudi Regni Italici annotare: ita enim pergit: *quae quanquam sint varia & quanquam secundum diversorum locorum aut Curiarum mores sint diversa, nec breviter possint dici, nec hoc libello facile comprehendi, usum tamen Feudi, qui in nostris partibus obtinet, prout possibile est, exponere necessarium duxi.* Non ergo possumus has nostras consuetudines tribuere Longobardis, quasi ab his sint introductae, Nam hi Legibus scriptis usi sunt, quae adhuc hodie extant, eorumque imperium tempore Oberti jamdudum erat eversum. Ut ergo rem in pauca contrahamus, respectu formae genericae dicimus jus Feudale esse Juris gentium, respectu formae specifica, a qua res denominanda *arg. l. 6. D. de J. & J.* originem habuere consuetudines nostrae Feudales sub Imperatoribus, Carolum Magnum subsequenti-

XIV. Occasio introducendi hujus Juris erat potissimum haec. Occupato regno Italiae & foedere cum Pontifice facto, Carolus M. ejusque successores abique praesentes esse non poterant, ideo Provinciis, (quod & olim factitarunt Imp.) Civitatibus, Castris, villis &c. praeficiebant Viros praecipuae dignationis & existimationis, quorum

quorum fides ipsis satis erat perspecta & cognita; ut tanquam Magistratus juridicundo præessent, provinciamq; ab ingruentibus hostibus defenderent. Vocati sunt inde Duces, Marchiones, Comites, Barones &c. utq; se honeste sustentarent, certi proventus ipsis sunt assignati. Cum vero Imperium Romanum omni sua ex parte ab hostibus divexaretur, & Imp. prudenter animadverterent ruinam Imperij Occidentalis ab Imp. Orientalibus causatam fuisse, utpote quod Duces, Marchiones, Comites &c. sese Provinciarum Dominos constituerent, vel cum hostibus colluderent. Consultius visum est Imp. ut potius ac provincias plane amitterent, præter dignitatem, & administrationem, provinciam, Civitatem, castrum, villam &c. jure quasi dominij concederent, & sibi tantum fidelitatem reservarent. Concessio hæc primo à nutu dantis dependebat, ita, ut quando vellet, auferre posset. Postea, eo ventum est, ut per annum tantum firmitatem haberet. Deinde statutum est, ut usq; ad vitam fidelis produceretur. Tandem ad filios, & tempore Conradi Imp. ad nepotes & Collaterales beneficium hoc est porrectum. *1. F. 1. §. 5. quia.* Hæc omnia facta sunt per Conventionem inter Imperatorem, & Magistratus eos, atq; necesse fuit, sepe de territorijs illis inter magistratus ipsos, si forte in eodem territorio essent plures, vel etiam essent confines, exoriri controversias. Has autem controversias jure definiri necesse erat. Id jus cum in Legibus Romanorum non reperiretur, utpote Magistratum jure maxima sui ex parte mutato, inde factum est, ut controversiæ illæ deciderentur ex æquitate, & ex æquitatis illius decisione, consuetudines illæ feudales introducerentur. Ut mirum non sit vocabula, quibus in hac doctrina utimur esse barbara & exotica, siquidem linguam Longobardicam in Italia ad modum regiminis Imp. non potuerant eradicare. Vide Vultei. lib. 1. de Feud. cap. 1. n. 14.

XV. His in Italia consuetudinibus vigentibus, factum est, ut eas Obertus de Orto, & Gerardus Niger, qui & Capagistus dicitur. *2. F. 28. in pr. & alij 2. F. 30. 32. & 28.* memoriæ causa, non secus ac olim Sextus Papirius leges Regorū *l. 2. D. de O. I.* in privati usus gratia annotarent, puriori latinæ linguæ scribendi genere post habito. Unde plurimi de horrido & aspero stilo graviter questi sunt; quibus rei

1183.

bus respondet Zabel. *disput. 1. tb. 1. pag. 5.*, Quicquid sit etiam si in scripturam redactæ sunt consuetudines; propterea ad speciem juris scripti referendæ minimè sunt, *Finckel. disp. feud. 1. tb. 6. Arum. disp. feud. 1. tb. 20.* Dissent: Thomas Franzius Professor olim juris hinc Wittebergæ in dissertat. pro Carolo Magno, ubi Jus Feudale Legibus Caroli M. introductum esse, nec hanc juris partem ad consuetudines pertinere, multis conatur evincere rationibus; quibus in conflictu erit satisfaciendum.

XVI. Consuetudines nostræ primum in Italia frequentabantur, successu temporis unanimi multorum populorum consensu, non solum in Imperio Romano Germanico, verum etiam reliquis Europæ provincijs Sicilia, Hispania, Gallia &c. receptæ, & quasi jus commune factæ sunt, in tantum ut omnes imperio nostro subiectos, & feuda tenentes, sive sint Laici, sive Clerici, ad earundem observationem obstringant. Rosenthal *de Feudis cap. 1. Concl. 9. n. 2.* Arum. *disp. feud. 1. tb. 4.* Gæddæus *de Feud. disp. 1. tb. 8.*

XVII. An Consuetudines feudales juris obtineant auctoritatem, propterea quod ab ijs scriptæ sunt, quibus legis sancienda nulla competit potestas, frustra videntur dubitare. Etenim consuetudinem speciem Juris esse clare patet ex §. 6. I. de I. N. G. & C. Obertus de Orto & Capagistus nihil statuerunt, sed quod in foro observabatur, annotarunt; Hæ sine interruptione semper pro veris consuetudinibus habitæ, publiceq; in Scholis, Bononiæ præsertim, alijsq; in locis non contradicentibus Impp. olim & nunc explicatæ sunt. Et publice juventuti legi debere specialiter mandavit Sereniss. Elector Saxoniae D. Augustus in clutæ recordationis tit. *Verordnung beyder Universiteten. Rubr. Von der Juristen Facultet &c.* Ibi. *Er soll auch darneben alle Jahr zweyhne Monat / als den Junium, vnd Julium ad materiam feudalem nehmen / vnd in denselben die Textus feudales, glescher gestalt textualiter, von einem Titel zum andern ordentlichen expliciren, vnd solches auff's kürzte als sichs leiden will.* Nil dicam, quod coram ipsis Imperatoribus, & in alijs judicijs per tantum tempus, cujus non extat memoria ad decisiones gravissimarum causarum allegatæ sint. Gæddæus *disp. 1. tb. 7.* Arum. *disp. feud. 1. tb. 2.* Diss. Andreas de Isernia, qui communiter

B

Auriga,

Auriga, Rex, Princeps, & Evangelista Feudistarum appellatur. Hartm. Pistor. p. 2. q. 1. n. 82. Et ut nihil relinquunt FF. quod ad auctoritatem juris nostri pertinet, statuunt, quod Consuetudines Feudales ad decisionem aliarum causarum Civilium, vel Canoniarum, deficiente Civili, vel Canonico jure, allegari possunt. Arum. d. 1. th. V. Finckelthaus *disp. feud. 1. Controv. 9. Plebst. disp. feud. 1. th. 6.* Hunnius *tract. feud. p. 32.*

XVIII. Hoc non est omittendum: Capitula Feudalium Consuet. esse vel Ordinaria vel Extraordinaria. Illa pro authenticis haberi planum est. De his non usq; quaq; est expeditum. Incipiunt ea 2. F. 73. Ubi in fin. cap. 58. ita legimus; *Hic est finis feudorum in Editione vulgata, sequuntur fragmenta sive extraordinaria capitula quae Doctissimus Cujacius restituit ex Ardizone & Alvarotto, usq; ad finem libri quarti.* Ac deinde liber V. ab eodem Cujacio confectus, ex varijs Imperatorum diversorum feudalibus constitutionibus.

Ad haec distinguendo statuimus: Aut Capitula extraordinaria sunt contraria ordinarijs, aut non sunt. Si illud, tunc ordinaria praefertimus extraordinarijs. Si non sunt contraria tunc non omnem ipsa auctoritatem denegamus, praesertim si casus in ordinarijs decisus non est, aut quae in ordinarijs sunt dubia declarant manifestius, & proinde recte ad decisiones controversiarum possunt allegari, ideo quod ab Imp. tolerantur, tacite approbantur, & in foro tanquam jura observantur. Hartm. Pistor. lib. 2. *quest. 13. n. 56. quest. 25. n. 45. & quest. 34. n. 33.* Andr. Kohl. *tract. de servit. feud. part. 6. n. 6.* Vultei. *de Feud. lib. 1. c. 9. n. 41.* Arum. *disp. de Feud. 1. th. 17.* Kinckel. *contr. 6. Dissent. Hun. pag. 40.*

XIX. His ita prooemij loco praemissis ad ipsam feudi definitionem descendamus.

Est autem Definitio duplex Nominalis, & Realis, Definitio nominalis respicit Feudi vocabulum, cujus consideranda Etymologia, Synonymia, Homonymia.

Etymologiam Feudi quod attinet putamus recte derivari a fide, Fides enim Italis & Longobardis *Fede* vocatur, indeque *Fedum*. 2. F. 3. in fin. Unde fideles vocantur Vasalli 1. F. 10. Et hodie ex formu-

Formula communi vnserm lieben getrewen. Alij deducunt a Germano-Longobardico vocabulo *Faida Feida*, *Fhende*/quod significat guerram, hostilitatem & bellum, A quo descendit *Fhende brieffe*/litera diffidatoria, quibus capitales inimicitiae denunciatur, in Cautico vulgari alle *fehde hat nun ein Ende*. *Fhdeszeiten* belli tempora *Fhder*/ oder *befehder* hostis, *befehdeter*/ diffidatus, cui bellum indictum. Bellorum enim occasione feuda primitus introducta, & Vasallis concessa sunt, ut belli, hostilitatisq; tempore Dominum iuvent. Alij a *foedere*, eo quod inter Dominum & Vasallum quasi foedus ineatur. Alij a Germanico antiquo *fuden*, quod significat pascere, alere, & quidem eo quod feuda in fundis & pascuis soleant consistere, ut inde equos alant, & ad militares expeditiones obeundas parati sint. Unde *Fodrum* deducunt a germanico *Futter*/ quod significat annonam militarem §. *insuper de Constit. Corrad. 5. F. 1.* Bodinus ingeniose, magis quam vere deducit *FE*dum a literis initialibus iuramenti 2. F. 7. *Fidelis Ero Domino Vero Meo.*

Germanis dicitur *Lehen*/ quod deductum est a *Lehnen*/ *Leihen*/ quo significamus concessionem rei ad usum aliquem.

Synonymia. Vocatur feudum alias beneficium 1. F. 1. §. 2. & 4. Thomas Franzius *disput. 1. feud. 1b. 2.* ibi quam plurima allegat loca.

Homonymia. Sumitur 1. Feudum pro re ipsa, quae in feudum datur §. *item si 3. & §. fin. 1. & 4. §. e contrario 2. F. 8. & 2. F. 22. vers si v. Vasall. 2.* Pro Contractu, per quem Vasallo jus in re constituitur per meton: causae pro Effectu c. *un. ad fin. 1. F. ult. c. un. §. sed etiam. 2. F. 3. c. un. vers si v. 2. F. 9.* 3. Pro ipso jure in re feudali per contractum constituto 1. F. 25. c. un. §. *fin. 2. F. 1. t. t. de Natura Feudi. 1. 7. & 8.* & ita in hac significatione definitur Zabel. *disput. 1. 1b. 2. b.* 4. Pro Jure Dominico ipsius dominij directi poni videtur §. *1. ex eadem lege. de Lege Corradi 2. F. 34. §. ult. inf. 2. F. 9. praeterea ducatus 2. F. 55.* Vide Gothofr. Anton. *disput. feud. 1. 1b. 2. lit. C.*

XX. Sequitur definitio Realis. A varijs variè definitur, adeo ut in hac difficultate tot ferme sint sententiae, quot capita.

Curtius Jun. de Feud. p. 1. qua 6. c. 7. n. 1. Nostra sit hæc: *Feudum est jus, quod ex benevolentia Dominus aliquid in re quadam immobili u-
tenda fruenda mutua fidelitatis causa concedit.* Hæc definitio est gene-
ralis, proprio, quam improprio feudo competens. Generis loco
posuimus Juris vocabulum, per textum 2. F. 27. in pr. *vers. si aliquem*
in fin. Plebst. disp. feud. 1. th. XI. lit. a. Dn. Reusnerus disp. feud. 1. th. 54.
Gotbofr. Anton. disp. f. 1. th. 2. c. Arum. th. 22. Quidam genus feudi
faciunt *beneficium*. Finckelthaus *disp. feud. 1. Contr. 2.* Thomas Fran-
zius *disp. feud. 1. th. 2.* quod non puto posse procedere, est enim bene-
ficium *συνομιον*, & propterea non potest esse genus. Idem est
ac si dicam gladius est Ensis. Charta est papyrus. Neq; senten-
tiæ contrariæ opitulatur 2. F. 23. Dicit etenim Feudista ibi, quod
vocab. beneficij dupliciter accipiatur, generaliter nimirum, & spe-
cialiter. In nostro proposito non accipi beneficij vocab. generali-
ter, sed specialiter; non autem hinc concludendum ergo beneficium
est Genus feudi.

Quidam feudi Genus faciunt *Contractum* Rittershus. *part. feud.*
cap. 3. n. 4. Weseimb. *de feud. cap. 1.* Schrader *de feud. p. 2. c. 1. n. 3. &*
seqq.

Verum hi incongrue faciunt *Contractum* Genus feudi. Lo-
quimur enim de feudo non *Constituendo*, sed *constituto*. Quod
possit incipere mediante contractu non negamus, inde non erit
Contractus genus. Potest feudum donari; propterea genus feudi
non erit *Donatio*. &c. Plures definitiones recensere supersedebim-
us, qui avert eas scire, adeat Gæddæum *disput. feud. 1. th. 14.* Hun-
nium *tract. feud. cap. V.*

XXI. Antequam hic abeamus, notandum est, affinitatem,
quandam Feudum habere cum *Usufructu*, *Emphyteusi*, *contractu*
cenfitico, *contractu libellario*, *precario*, *superficie*, *Beneficijs Ec-*
clesiasticis, *Jure Patronatus*, *Jure Protectionis*, *Majoratus &c.* in
pluribus autem, ab his omnibus discrepare. Qua de re adeundus
Dn. D. Jerem: Reusnerus, Ordinarius hujus loci meritissimus. *disp.*
feud. 1. th. 60. & seqq. Rittershus. *part. feud. lib. 1. cap. 2.*

XXII. Hactenus De Origine, & Definitione Feudi, sequun-
tur Divisiones.

Summa

Summa Feudorum Divisio in duo genera deducitur, Feudum est vel proprium, vel Improprrium. Hattyscr. *Synops feud. cap. 4.* Schrad. *de Feud. p. 2. cap. 3. in pr.* Feudum proprium, quod & rectum appellatur, 2. F. 33. est, quod communem feudi Naturam habet. Improprrium, vel non rectum 2. F. 48. quod à communi feudorum natura recedit 2. F. 81. Quemadmodum autem in quo libet negotio, ita & in hoc loco explicanda substantialia, Naturalia, & accidentalia feudi.

Feudi substantiale est fides mutua inter Dominum & Vasallum, ita ut propter arctissimum fidei vinculum vocentur CONIUGES c. un. in pr. de Notis Feud. 2. F. 28. Licet non diffitear Vasalli fidem erga Dominum esse debere abundantiore, quam enim humiliter, quam devote, quam benigne, quam fideliter se habere debet vasallus erga Dominum *cap. un. In quibus caus. feud. amitt. 2. F. 23. in med.*

Feudi naturalia interna sunt 1. ut constituatur feudum in immobili vel equipollenti 2. F. 1. §. ult. 2. ut proprietate rei beneficiatæ maneat penes Dominum, usufructus verò transeat ad vasallum 2. F. 8. & 23. Arum disp. 1. ib. 36. 3. ut accedat Investitura, sine qua feudum nullo modo constitui potest 1. F. 25. Naturalia feudi Extrinseca sunt 1. ut in perpetuum maneat apud Vasallum 2. F. 23. in fin. 2. Ut servitia Vasallus Domino præstet ibid. 3. ut gratis concedatur. Feudum enim non sub prætextu pecuniæ, sed honore, & amore Domini acquiritur *1. F. 27. in pr. 4. ut ad filios & descendentes transeat c. un. de natur. success. 2. F. 50. Rittershus. part. feud. lib. 1. cap. 3. n. 2.*

Differunt naturalia intrinseca, & Extrinseca, quod illa nullis contrahentium pactis possint immutari, sed rei perpetuo & in separabiliter insunt. Hæc optime possunt mutari. Quotiescunq; itaq; pactis a naturalibus feudi extrinsecis receditur, tunc feudum procreatur improprrium, 1. de Feud. non habent prop. f. nat. 2. F. 48. quasi quod non proprio & regulari feudorum jure judicentur 1. F. 1. §. fin. ibi: non jure feudi judicatur. Si verò non receditur expressis verbis, tunc naturaliter insunt ea omnia feudo, vocaturq; proprium feudum, itemq; rectum. Quanquam rectum feudum non-

nunquam strictius accipiatur pro eo, quod iuste possessum & adquisitum est, non rectum quod iniuste 2. F. 91. c. un. in pr, per quos fiat invest. 2. F. 3. c. un. in pr. de Consuet. rect. feud. 2. F. 33. Vide Gothofr. Anton. disp. feud. 1. tb. 7. lit. 6.

Notanda est regula: Feudum eatenus tantum improprium esse, quatenus eius naturam alteratam esse evidenter apparet, in ceteris expresse non mutatis proprium remanere, & communem naturam sartam tectam retinere, c. 1. de feud. non hab. propr. feud. nat. 2. F. 48. Schrad. de feud. part. 2. cap. 4. n. 73. Rosenthal de FF. cap. 2. quest. 54. n. 1. Knichen. de pact. vest. p. 3. c. 1. n. 19. Zabel. disp. 2. tb. 3. a. Plbst. disp. 1. feud. tb. 52. Accidentalibus feudi quæ sint, facile ex dictis colligi possunt.

¶

Quando ergo quaeritur, qualenam feudum in dubio sit praesumendum, proprium, vel improprium? statim possumus respondere proprium; quia naturalia feudi, etiamsi earum rerum plane in concessione nulla sit facta mentio, feudo tamen insunt, & semper adesse intelliguntur, nisi expresse pactis ab ijs recessum esse probetur. arg. l. Labeo 7. D. supellect. leg. 1. 69. D. de leg. 3. Hattys. d. cap. 4. lit. a. Schneidevvin. de feud. part. 1. n. 35. & seqq.

Vidimus quid sit proprium, quid improprium feudum. Nunc ordine insigniores proprii, post improprii feudi species recensimus.

XXIII. Feudum est vel nobile, vel ignobile. Feudum nobile vocatur quod datum est ab eo, qui habet & potestatem & voluntatem nobilitandi accipientem. Niellius disput. feud. 1. tb. 7. lit. c. Nultei. de feud. cap. 8. n. 9. Arum. disput. feud. 2. tb. 46. Gæddæus disp. feud. 2. tb. 4. Utrumq; autem concurrat oportet, nec alterutrum sufficit, cum fieri possit, ut is qui potestatem nobilitandi habet, nobilitare nolit, & vice versa volens nobilitare, illa potestate destituatur, Schoner. disput. feud. 1. tb. 32. Zabell. disp. feud. 3. tb. 8. Dissent. Rittershus. part. feud. lib. 1. c. 4. n. 8. qui appellat feudum nobile, quod possessorem suum nobilitat. Additq; hoc esse memorabile atq; singulare in hoc jure nostro, quod terra nobilitet possessorem. Verum sciendum est, nobilitatem & ignobilitatem non coherere rei, sed personæ, neq; à re, sed persona concedentis dependere, potestq; dari

dari feudum absq; nobilitate, item nobilitas absq; feudo. *Vultej. d. l.* Hinc videmus, quotidie quod plebeji nobilium feuda, & contra nobiles plebeja feuda sibi comparare possint. Hippol. à collib. *in. Nob. n. 28.* Gothofr. Anton. *disp. feud. 1. tb. 6. lit. 6.* Matth. Coler *part. 1. Decis. 77.* Dn. Benedict. Carpzov. *I. prud. R. S. p. 3. Const. 28. def. V.* Probatur concessio nobilitatis ex literis investituræ, & in dubio præsumitur feudum datum esse nobile, modo concedens nobilitandi potestatem habuerit, imprimis si antea nobilis tenuerit, aut possessor Vasallus longam annorum seriem numerare possit, quæ feudum, onusq; militiæ eis annexum in familiâ resederit. *Vulrei. lib. 1. feud. cap. 8. n. 10. f. Dn. Jerem. Reusner. disp. feud. 2. tb. XI.*

Feudum ignobile est, quod absq; nobilitate ab eo cui facultas, vel voluntas nobilitandi competit est concessum. Vocatur alias Burgense, Plebejum, ein Bürgerlehen / ein Gemeinlehen. Refertur huc possunt feuda rustica, quæ plerumq; Sculthetis pagorum conceduntur ein Schulthehen / bauerlehen / Dorff Richterlehen / & magis inter impropria collocantur Rauchb. *part. 2. q. 21. n. 26.* Videmus enim quod fratres fratribus succedant in provincijs nostris, etiam si post divisionem simultaneæ investituræ renovationem non petierint, propterea quod militaria servitia non præsent, Dn. Benedict. Carpzov. *I. prud. Rom. Sax. part. 2. Const. 45. def. 21.* Dn. Jerem. Reusner. *disp. feud. 2. tb. 13.* neq; pecuniam ex divisione feudi acceptam fratres feudalem efficere, vel ad emptionem alterius feudi collocare tenentur. Rauchbas. *d. l. n. 33.*

XXIV. Nobile feudum est vel Regale, vel non Regale. Regale feudum est, quod Imperator cum dignitate Regali concedit. *Feud. 14. 16. vel aliqua regale dignitate. 2. F. 10. 24.* qualis dignitas est Regnum, Electoratus, Archiepiscopatus, Archiducatus, Ducatus, Landgraviatus, Marchionatus, Episcopatus, Burggraviatus, Comitatus, Baronatus. Vocantur regalia feuda, non solum quod Rex, hoc est imperator, qui in Jure Feudali Regis appellatione venit. *1. F. 26. §. si vero. 2. Feud. 54. versut autem illud.* illa feuda concedit, sed & quod talia feuda regiam dignitatem adjunctam habere velit Plebst. *disput. f. 1. tb. 16. b.* Feuda Regalia quæ Principibus Ecclesiasticis

sticis dantur vocantur, Scepterlehen / quia de istis olim per Scepterum investiebantur, Gæddæus *disp. feud. 2. th. 5. 6. Landr. lib. 3. artic. 62. ab.* Der Keyser soll Leihen allen Geistlichen ihr recht mit den Sceptern / vnd allen weltlichen Fürsten mit den Fahnen. Quæ dantur Principibus secularibus vocantur Fahnenlehen / ideo quia hi olim in publico confessa de illis feudis ab Imperatore cum vexillis militaribus investiri solebant, Zabel. *disp. feud. 2. th. 8. lit. c.* Reichs Abschied zu Wormbs de Anno 1522. sub tit. Römischer Wahl Keyser Manestet Regiment &c. ib. vnd behalten vns bevor die belehnung der Lehen, die sie vnter den Fahnen öffentlich mit Solenniteten, pflegen zuempfangen / zuverleihen. Vide hac de re elegantem hujus solennitatis descriptionem, apud Fridericum Hortledern part. 2. der Reichshandlungen lib. 3. cap. 55. In Mauritio Duce Saxonie qui de Electoratu investitus Anno 1548. d. 24. Febr. Augustæ Vindel. De Duce Everhardo Wirtebergensi. part. 1. lib. 3. cap. 1. n. 11. Hanc solennitatem in desuetudinem abiisse prodit Knichen *de Jur. Territ. cap. 1. n. 329. & seqq. & de Jur. Saxon. non provoc. cap. 4. n. 55.* & Imperatorem hæc feuda regalia hodie per enses solere concedere, ita ut Vasallus præstato Jurejurando fidelitatis capulum ensis apprehendat, & extremum ejus conum osculetur, tradit Reinking *de Reg. Secul. & Eccles. lib. 1. Class. 4. cap. 16. n. 11. & seqq.* ubi refert exempla, quem videbis. Hæc feuda regalia statim ac conceduntur, possessori nobilitatem, imo quod magis est, regalem dignitatem ex tacita concedentis voluntate conferunt; Cujus rei illustre exemplum in Imperio nobis exhibent Electores & Principes Ecclesiastici, qui, etsi eorum nonnulli non adeo illustri genere sint prognati, per Regalia ea feuda imperij sine speciali, & nova Imperatoris voluntate ad apicem & fastigium Nobilitatis & Dignitatis evchuntur, principibusq; æquiparantur. Gail. *lib. 1. Obs. 30. n. 4. 5.* Modest. Pistor. *vol. 2. Consil. 49. n. 3.* Gothofr. Anton. *disp. 1. th. 6. b.* Zabel. *d. l. th. 8. c.* Nonnunquam ab Imperatore aliquis investitur de Ducatu aut Comitatu, nec tamen appellatur Dux aut Comes, sed tantum Possessor Ducatus aut Comitatus, Inhaber des Fürstenthumbs / oder Graffschafft. Rosenthal. *de Feud. cap. 2. q. 2. n. 9. 2. n. 9.* Gothofr. Anton. *d. l. th. 6. b.*

Rega-

Regalium feudorum Possessores in Jure feudali vocantur Regni, vel Regis Capitanei 1. F. 1. in pr. quod ceu capita quædam, & Vertices inter alios emineant. Zabel. Ex. feud. 2. th. ult. lit. d.

Notandum : Feuda Regalia sua natura, esse indivisibilia §. præterea de prohib. feud. al. per Frider. 2. F. 55. ibi. præterea Ducatus, Marchia, Comitatus de cætero non dividatur It. Lehn-Recht cap. 20. ib. Bischoffshumb vnd Fahren Lehn soll der König ganz vnd gar vnzertheilet leihen. Divisio enim ejusmodi minus proficua videtur Reipubl. secundum illud Homeri, Multos imperitare malum, Rex unicus esto. Videtis Reinking d. tract. cap. 17. Class. 4. lib. 1. n. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & seqq. Rittershas. cap. 4. n. 7. De Consuetudine vero notoria hodie etiam hæc feuda divisionem recipiunt, Henning Gøden Consil. 19. non solum in Germania, sed fere ubiq; locorum, maximè in Italia, Modest. Pistor. vol. 2. Conf. 50. n. 39. Rosenthal. de feud. cap. 9. q. 56. n. 5. Gail. lib. 2. obs. 153. Sed ex re Imperij, ejusq; dignitate magis foret, addit Gaius d. l. n. 2. Si hujusmodi feuda indivisa manerent, jusq; primogenituræ locum obtineret; plerumq; enim principales familiæ, ex crebra, & toties repetita bonorum divisione, si non plane intercidunt, saltem ita attenuantur, ut pro dignitate statum, & conditionem suam tueri amplius non possint, id quod quotidiana experientia docet. Vide quæ in eam rem adfert Reinking d. l. n. 16. 17. Sunt tamen quædam regalia feuda, quæ divisionem omnino non admittunt, ut sunt Electoratus Carolus IV. Imp. in Aut. Bull. hi enim ad primogenitum ejusque filios, excluso patre transmittuntur. cap. 24. §. decernimus.

In Ducatu Bavariæ, idem receptum esse tradit Reinking d. l. n. 30. In Ducatu Wurtembergensi primogenitum succedere apparet Aus Keyser Maximiliani 1. Fürstenbrieff / Grave Eberharten dem Eltern oder härtichten / vnd ersten Fürsten des Hauses Würtemberg / gegeben / Anssn Reichstage zu Wormbs den 25. Jul. Anno 1495. ibi. demselben. Vide Frideric. Hortledern b. m. part. 1. der Reichshandlungen lib. 3. cap. 1. n. 7. 8.

In Ducatu Brunsvicensi partis Wolferbyticæ, primogeniti solius esse successionem docet Copen Herzog Wilhelms zu Braunschweig Renunciation geschehen / den 26. Novemb. Anno Christi 1535. Id. part. 1. lib. 4. cap. 31.

C

Feu-

Feudum non Regale est feudum nobile, autoritate Principis vel alterius concessum cum dignitate regali inferiori. Rosenthal. cap. 3. n. 85.

Possident feuda non Regalia, qui non de tota aliqua provincia, sed de castro, municipio, aut civitate, pago, vico, uno vel pluribus, vel manso uno (mansus *l. F. 4 §. si quis* de manso, significat agrum, quem par boum quotidie arare potest *cap. 1. x. de Censib. Franc. Duar. de Feud. cap. 4. n. 7.*) cum Jurisdictione, & alijs privilegijs à Rege ipso, vel memoratis Regni Capitaneis sunt investiti *2. Feud. 10. Bocerus de Feud. distrib. n. 30. cap. 3.* qui ita ea verba, de plebe, vel ejus parte, explicat. Zabel. *d. l. lit. d. Gothofr. Anton. d. l. th. 6. b.* Hi primitus Regni vel Regis Valvasores, It. Majores Valvasores, postea Capitanei simpliciter sunt appellati, *1. Feud. 1. § 7. § 17. 2. Feud. 10.* Hi rursus alijs feuda dare possunt *1. F. 1. ibi, qui § ipsi feuda dare possunt,* qui accipiunt, vocantur Valvasores simpliciter, *quis dicatur Dux vel march. vers. qui vero. 2. F. 10.* vel minores Valvasores. *1. Feud. 1. in f. princ. 1. F. 7.* qui à Valvasoribus minoribus investuntur vocantur *Valvasini 2. F. 10. ves. qui autem. vel minimi Valvasores de Natura Feudi 1. F. 7. It. cap. un. in fin. an maritus succedat. Uxor. 1. F. 15. § cap. seqq.* Notandum; Nobilitandi vim prædio ipsi, sive fundo feudali regulariter non in hæere, per antiquam autem feudi alicujus possessionem nobilitatem præscribi, & adquiri aliquam dignitatem posse. Zabel. *disp. 2. th. ult.* Proinde à possessione feudorum non regalium apud nos, certum nobilitatis argumentum desumi nequit. Gothofr. Anton. *d. l. in fin.*

XXV. Feudum est vel masculinum, vel Fæmininum. Illud est, quod à masculo primum, *si Vasall. Feud. priv. 2. F. 31. inf.* Hoc quod, à fœmina est adquisitum, *De Feud. fœm. 2. F. 30. De natur. success. 2. F. 50. Hartm. Pistor. part. 2. quest. 34. n. 13. 21.*

XXVI. Porro Feudum aliud dicitur Novum, aliud Vetus vel antiquum *2. F. 3. §. bis uero 2. F. 11. 2. F. 12.*

Feudum novum est, quod Vasallus primo sibi adquisivit. *Mynsig. Cent. 2. Obs. 94. n. 5. Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 4. n. 2. Plebst. disput. feud. 1. th. 24. 25. 26.*

Vetus vel antiquum feudum est, cujus causam non quis à seipso

pro, sed ab aliquo ex superioribus adquisivit. 2. F. 50. Vocatur quoque paternum *ibid.* 2. F. 11. §. *his vero* 2. F. 12. *in pr.* Ein *Altväterlich/ Stam / oder Altlehen*. Rejicimus hanc divisionem, qua feudum vetus subdividitur in paternum, & antiquum, vide *Hunn. tract. feud. pag. 50.*

Notandum; in feudo novo descendentes solum primi acquirentis, non vero collaterales succedere; in antiquo succedunt collaterales, 1. F. 20. 2. F. 11. *vers. his v. defic.* 2. F. 20. *Gail. lib. 2. Obs. 50. Arum. disp. 2. tb. 39.* ubi vide plures differentias inter feudum novum, & vetus.

Communiter quaeritur à Dd. An feudum novum jure antiqui concedi possit? Affirmant plerique; *Gail. lib. 2. Obs. 50. Mynsing. Cent. 4. Observ. 84. Schrad. de feud. part. 2. cap. 3. are. 63. usq. ad n. 77. Arum. disp. feud. 2. tb. 43.* Quia tenor investituræ, qui quasi anima, & Spiritus vitalis ipsius feudi est *Plebft. disp. feud. 1. tb. 30.* ante omnia inspiciendus, & valet pactum, ut illi succedant, qui aliàs successuri non erant, §. *quinetiam, Episcop. vel Abbat 1. Feud. 6.* Interim revera est & manet feudum novum, in tantum, ut consentiente Domino, in præjudicium agnatorum alienari possit. *Rosentha. c. 2. q. 15. n. 2. Harm. Putor. part. 2. quest. 4. pertot.* Nisi Dominus sit persona Ecclesiastica. *Gail. d. Observ. n. 1.* Ratio inter Dominum Laicum, & Clericum potest esse, quod Laicus sibi & successoribus possit præjudicare, dum concedit, quod collaterales succedant, Clericus successor non potest præjudicare, *Mynsing. Cent. 6. Observ. 28.* E contrario autem feudum antiquum *Stamlehen* Vasallo ut novum concedi non potest: Ratio; quia talis concessio est concepta in præjudicium agnatorum, quibus successio pacto & providentia primi acquirentis quaesita, auferri nequit, *die alte Natur / Art / vnd Eigenschafft eines Stammes / Nahmens / oder Linien Lehen / mag nicht dem dritten zu nachtheil verkehret / oder verendert werden.* *Gail. lib. 2. Obs. 49.*

In dubio utrum præsumatur feudum antiquum vel novum magna ac difficilis est inter FF. concertatio. Distinctionis remedio quaestio erit dirimenda. Aut Dominus possidet feudum, aut agnatus, vel neuter. Si Dominus possidet, tunc præsumitur pro Domino

possessore, §. *retinenda l. de Interdict.* Agnatus actoris partes in se
 suscipiet, manifesteque probare debebit, feudum esse paternum §.
 eum autem 2. Si de investit. Feud. 1. F. 4. 1. F. 12. Ast posset ali-
 quis dicere, hi allegati textus contrarium inferunt. Nam videmus,
 quod Vasallo onus probandi incumbat, sive possideat, sive non pos-
 sideat d. §. 2. 1. F. 4. ib. si fuerit in possessione. 1. F. 12. sive possideo,
 sive alienavi, & in fin. Si tamen Vasallus poterit probare pa-
 ternum fuisse sive possideat sive non. Respond. Casus in il-
 lis capitulis est talis: Contentio est inter Vasallum, & Dominum
 de PORTIONE feudi fratris Vasalli defuncti: Vasallus possidens
 alteram feudi partem, dicit partem feudi defuncti fratris ad ipsum
 pertinere, & esse feudum paternum. Dominus hoc negat, & est in
 possessione (quod colligitur ex verbis, *licet non possideam*, Ergo
 Dominus, item in fin. vel possideat) queritur quis actoris partes sus-
 cipere, & probare debeat, ad quem medietas feudi defuncti fratris
 pertineat? R. Feudista Vasallum debere probare paternum feu-
 dum esse, sive ipse suam feudi portionem possideat, sive non possi-
 deat: Hoc facto obtinebit, alioquin (subicit Feudista in fin. 1. F. 12.)
 nisi probet paternum fuisse, vel possideat (sc: ipse Vasallus medietate
 tem feudi defuncti fratris) Dominus qui possidet, obtinebit. Allega-
 ti ergo Textus loquuntur ubi Dominus est in possessione, si vero
 agnatus est in possessione, & Dominus novum esse feudum conten-
 dat, ei non creditur, nisi illud probatione sua ostenderit & docue-
 rit d. c. un. in fin. de Content. inter me. 1. F. 12. §. c. un. de succes. Fratris:
 vers. si vero. 2. F. xi.

Si neuter neque agnatus neque Dominus possidet, feudum præ-
 sumitur antiquum, eoque casu Vasallus in feudi possessionem est im-
 mittendus c. un. in pr. 2. F. 26. Hoc namque casu ambo fatentur
 feudum esse, & Dominus non negat absolute Feudum, sed Feudi
 qualitatem, Carol. Molin. tit. 1. §. 8. n. 107. Plebst. d. l. th. 25. qui
 vero se fundat in aliqua qualitate semper eam probare debet. Pa-
 cianus de Probat. lib. 2. cap. 38. n. 7. Providus tamen, & cautus Ju-
 dex causa diligenter cognita, æstimabit, an & cui juramentum defer-
 re velit, 2. F. x. in fin. cap. un. 2. F. 26. in pr. c. un. 2. F. 33. in fin. Arum.
 disput. feud. 2. th. 44. Hunnius de j. 2. d. cap. 6. pag. 61.

Q. An

Q. An Feudum quod quis ex pretio licite venditi feudi anti-
qui comparavit sit, novum an antiquum? Antiquum putamus.
 Arum. d. 1. lb. 4. Plebst. disp. feud. 1. lb. 28.

XXVII. Feudum est vel Ecclesiasticum, vel Seculare. Illud
 est, quod in bonis ad Ecclesiam pertinentibus constituitur c. un. 2. F.
 35. nostrates vocant ein frumbstabisch/von frummen Etab herrüh-
 rend/oder frumbstabisch sehen/quia Episcopi & Prælati curvo utun-
 tur baculo; Per baculum a quibusdam interpretibus doctrinæ au-
 toritas denotatur, arg. can. disciplina, distinct. 45. Finckel. disput.
 Feud. 2. Controv. V Incurvatio vel inflexio baculi designat Clerico-
rum potestatem coarctatam, Knich. de pact. vestit. part. 1. cap. 4. n. 34.
 Obrecht. disput. Feud. 2. lb. 165.

Hoc, quod in re seculari, vel profana constituitur. c. Episcop. vel
 Abb. in pr. lb. vel Dominus plebis 1. F. 6. c. un. §. fin. 2. F. 40. Nihil enim
 referre putamus, quis constituat feudum, & quis accipiat, non enim
 ad causam efficientem, hoc est personas constituentes, sed ad mate-
 riam, rem scil. Ecclesiasticam, vel secularem respectus habetur. Hinc
 Clericus præter id, quod Ecclesiasticum feudum dare possit, dat
 quoq; seculare, si scilicet illud constituat in bonis suis proprijs cap.
 un. 2. F. 35. Ubi Clericus de bonis suis investituram faciens, & de-
 cedens, successor ejus eam adimplere cogitur, quod falsum esset, si
 Ecclesiasticum feudum dedisset; nam ad ejus impletionem non te-
 netur successor: Et Laicus, dat quoq; feudum Ecclesiasticum, eo ca-
 su, quo bona sunt Ecclesiastica, & de ijs disponendi atq; aded in
 feudum dandi potestatem liberam accepit. Vult. lib. 1. c. 8. n. 19.
 Plebst. disp. feud. 1. lb. 14. Finckeltaus disp. feud. 2. lb. 5. Arum. d. 1.
 lb. 45.

XXVIII. Non præterunda est, divisio Feudi, quo dispescitur
in Ligium, & non Ligium. Feudum Ligium est, quod à summo
 Principe, quiq; superiorem non agnoscit, datur, hoc pacto, ut nul-
 lo anteposito Vasallus contra omnes ipsi fidelitatē præstare debeat;
 2. F. 99. c. un. §. Satis bene, 2. F. 52. 2. F. 93 Schneidew. part. 1. n. 42.
 Rosenth. cap. 2. Concl. 3. Vultei. cap. 8. n. 20. Duaren. de Feud. cap. 4.
 n. 2 Ligium dicitur, quia inde Vasallus Ligius omnimoda, arctissi-
maq; fide domino se devovet, ligat, vincit, fidemq; nectit, ut alium
 præpo-

præponere non velit. Rittershus. *cap. 40. q. 10. Obrecht. disp. 2. tb. 195. Plebst. d. l. tb. 17.* Cujus generis sunt Duces, Principes, & status Imperij, qui immediate Imperatori sunt subiecti, Andr. Knich. *de pact. invest. cap. 5. n. 120. Obrecht. d. l. tb. 207.*

Feudum non Ligium est, quod etiam ab alio datum est, ita ut fidelitatis Juramento Imperator, vel alius antiquior Dominus nominatim excipiatur 2. F. 55. *in fin. 2. F. 28. §. ult.* Qualia feuda sunt, qui ea habent ab Electoribus, Ducibus Langravijs, Marchionibus &c, Ita in hoc Feudo non Ligio Fides præstatur, ut etiam alij possit præstari. Dissent. Finckelth. *disp. 2. Contr. x. Hunnius tract. feud. cap. 6. pag. 75.*

Nota; Fieri regulariter non posse, ut quis duorum, aut plurimum Vasallus Ligius existat *d. cap. 99. 2. F. eo enim ipso, dum uni fidelitatem jurat, cæteros intelligitur excludere.* Ex accidenti autem evenire potest, ut quis duorum Ligius esse possit, nimirum successione *d. cap. 99.*

XXIX. Hactenus de propriij Feudi speciebus: Restat aliquid dicendum de improprijs Feudis. Diximus de natura feudi esse ut gratis concedatur; Unde quid de feudo Emptitio statuendum sit, facile colligi potest; nimirum Improprrium esse Vultei *lib. 1. cap. 8. n. 34.* (ubi ad textum 1. Feud. 27. respondet) sive consensu Domini a Vasallo tertius, sive a Domino proprietatis ipse Vasallus pretio interveniente adquisiverit *c. un. §. fin. 1. F. c. un. 1. F. 2. c. un. 1. Feud. 7. Gothofr. Anton. disp. feud. 1. tb. 7. in f.* nec desinit esse beneficium, quia non omne beneficium gratuitum est, *l. 3. in f. 3. D. de Obseq. parent. Zabel. disp. 2. tb. lit. C. Arum. disp. 2. feud. tb. 5.*

XXX. Feudum quod hoc pacto datum est, ut feminae succedant, improprium est 2. F. 30. Vultei. *lib. 1. cap. 8. n. 43. Gothofr. d. l. tb. 7. lit. b. Arum. d. l. tb. 8.*

XXXIX. Sic Feuda quæ non in perpetuum transeunt in Vasallum ut e. g. 1. Feudum soldaræ: Obrecht. *disp. 2. tb. 351. Rosenth. cap. 2. Concl. 75. n. 7.* Quod dicitur Germanico Sold Arum *d. l. tb. Finckel. dict. disp. 2. Controv. 13. lit. c.* Estq; duplex Camera, & Cavenæ 2. F. 10. Illud est quando Dominus de camera sua vel quod perinde est de alio redditu, qui in Camera alias inferretur Zab. *disp. 2. Th. 4. quotannis alicui, certam pecuniam concedit, Hattys. c. 4. lit. m.*

Hoc

Hoc quando frumentum vel aliud commestibile quid 2. F. 10. Illud
 connumeratur inter immobilia Gōden de succession ab in test.
 conf. ii. n. ult. Utraque Commune habet. Ut non debeat, nisi
 sit in Camera, vel Cavena unde solvi possit, deducto omni ære alieno
 citra Domini culpam contracto. 2. F. 58. Zabel. d. l. Arum d. l. tb. 19.
 ibi. non enim equum est, quem videre egentem, quem prius habuit in con-
 jugem, vel amicum. Hinc si propria culpa Dominus in calamita-
 tem incidat, ita ut nihil sit in Camera, Vasallus cogi non potest ut
 expectet, sed Dominus aliunde præstare oportet. Schrad. de F. F.
 p. 2. cap. 3. n. 98. cum seqq. Non tamen si citra culpam Domini id acci-
 dat, ubi expectare debet Vasallus donec camera locupletetur: Potest
 tamen postmodo simul petere quod non solum est. Ita putamus
 per textum 2. Feud. 58. ubi saltem dicitur quod expectare debeat, donec
 iterum dari possit. eo n. ipso, quod hoc casu expectat Vasallus, nec a-
 deo rigore exigit pecuniam, ut in casu præcedenti, satis videtur re-
 verentiæ exhibere Domino. Adde l. legatum 17. §. vini. D. de annu.
 leg. l. ex eo 13 D. de tritic vin. §. ol. leg. Rosenthal. de Feud. cap. 2. q. 76.
 n. 4. Schrad. d. l. n. 86. §. seqq. Dissent. Arum. disp. feud. 2. tb. 23.

Dissent. aliter Finckel. qui hæc feuda refert inter propria diff.
 2. Controv. XI.

2. Feudum Habitationis, 2. F. 75. 105. Quod morte Vasalli
 finitur d. cap. 105. 3. Feudum Guardia, quod custodia Territorii cu-
 jusd. causa datur Arum. th. 24. 4. Castellaria quod ratione admini-
 strationis alicujus Plebit. disp. 2. th. 42. lit. b. Illud videtur appellari
 pro vice Dominicaria 2. F. 81. Eine Landvogten. Hoc pro vice
 Villicaria 2. F. 81. Vult. i. c. 8. Landes Rentmeisterei/Landes Haupt-
 manschaft. Ea feuda regulariter anno finiuntur 1. F. 1. l. ii. Arum. d.
 5. Feudum Advocatiæ, 1. F. 2. p. ib. pro mercede alicujus rei. Finckel.
 disp. feud. 2. Controv. 23. Videtur dici pro Decania 2. F. 81. Alio sensu
 quid sit Advocatia & feudum pro Advocatia datum vide Gail. lib. 2.
 Observ. 54. Gothofr. Anton. Disp. feuda. tb. 7. lit. R.

XXXII. Diximus de natura esse ut servitia præstet Vasallus si-
 ve sint certa sive incerta 2. F. 23. in fin. hinc si feudum datur absq; ser-
 vitijs erit improprium, & vocatur Francum est frey Lehen Ritters.
 hus. cap. 4. n. 26. vel si solvat certam pensionem non enim eæ, sed
 servitia de natura feudi sunt Arum. d. l. tb. 5.

XXXIII.

XXXIII. Antequam abeamus, dicendum quid restat de celebri feudi divisione, qua feudum dividitur in hereditarium, & ex pacto & providentia. Feudum hereditarium dicunt esse, quod hac conditione datur, ut in eo secundum dispositionem Juris Communis successio fiat für sich vnd seine Erben / oder zu rechten Erblehen Feudum ex pacto & providentia, quod in eo secundum providentiam juris feudalis succedatur für sich vnd seine manliche Leibes Lehn Erben des Nahmens / Helms Schildes vnd Geschlechts. Dicitur ex pacto sc: acquirentis 1. Feud. 1. §. 2. & 3. 1. Feud. 14. §. 1. & providentia: Domini, Legisq; feudalis, 2. F. 48. Hæc divisio, quavis ex textibus Juris Feudalis non ita exacte probari possit, quin tamen voluntas contrahentium hereditarium feudum constituere possit, usq; recepta sit ambigendum non est. Vide de hac divisione plenius differentem Gail. lib. 2. Obs. 152. Hartm. Pistoris lib. 2. quest. 1. & seqq.

Ad Præstantissimum & Eruditissimum

DN. RESPONDENTEM.

SI labor, ingenium, si candor & impiger ardor
Discendi, mores, deniq; si pietas;
Ad summum possunt extollere culmen honoris
Freisteini, clarum digna propago Patrum
Dextra manus, mihi crede, clues Tu Principis olim,
Isq; Tibi Camera pingua feuda dabit.

L. M. Q. PRÆSES.

Magna viro laus est, mentem excoluisse per Artes;
Major at ingenij candor ubiq; boni.
Hoc quia tu præstas Musis excolte politis
FREISTEINI, te nunc lausq; decusq; manet:
Hinc & conscendis Doctorum pulpita Juris
Sic ausus prodas publicè ut egregios.
Porro tuis faveat divina Potentia Musis,
Altiùs ut possis scandere laudis iter.

Ita ex animo precatur

M. AUGUSTUS Fleischhaur Ecck
Witteberg: Archd:

00 A 6414

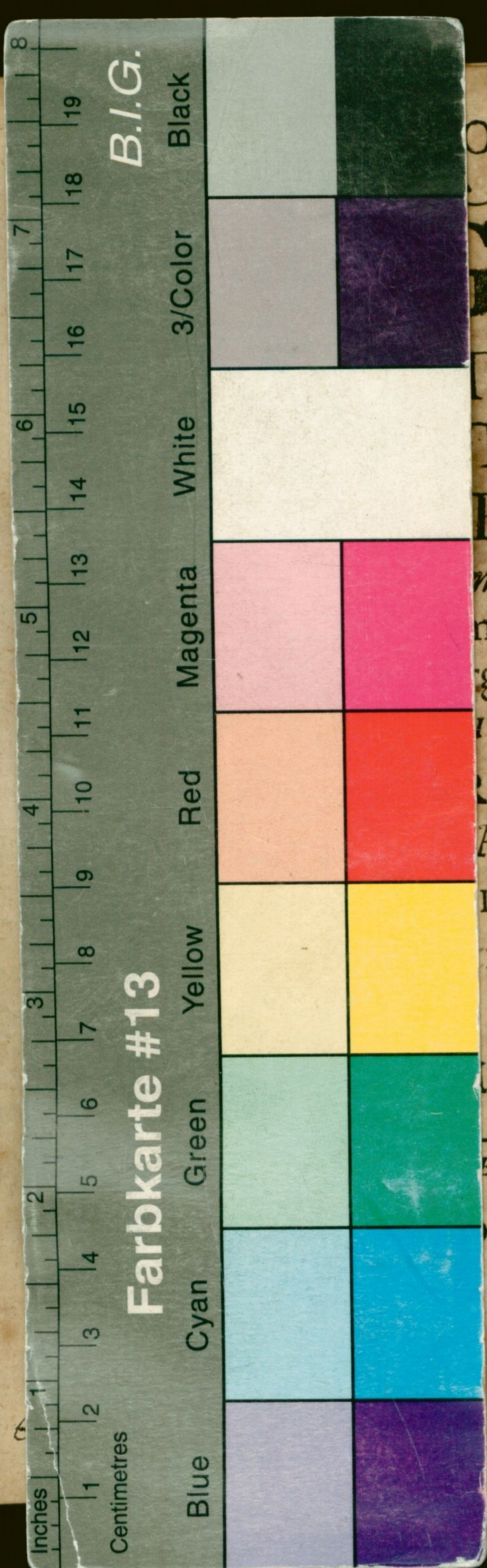
ULB Halle 3
002 928 094

12

1017

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

O FEUDALIS

1175

INE,

TE, DEFINI.

T DIVISIO-

FEUDI,

nae Facultatis Juridicae
genfis

REITERO J.U.L.

Advocato Ordin.

ITIONI SUBMITTIT

II. Octob.

Factorum

UEL Freystein.

BERGÆ

AELIS Wende /

CXLVIII.

227

